

XI Niedziela okresu zwykłego (B)

Tekst Ewangelii (Mk 4,26-34): Mówił dalej: «Z królestwem Bożym dzieje się tak, jak gdyby ktoś nasienie wrzucił w ziemię. Czy śpi, czy czuwa, we dnie i w nocy nasienie kiełkuje i rośnie, on sam nie wie jak. Ziemia sama z siebie wydaje plon, najpierw źdźbło, potem kłos, a potem pełne ziarno w kłosie. A gdy stan zboża na to pozwala, zaraz zapuszcza się sierp, bo pora już na żniwo».

Mówił jeszcze: «Z czym porównamy królestwo Boże lub w jakiej przypowieści je przedstawimy? Jest ono jak ziarno gorczycy; gdy się je wsiewa w ziemię, jest najmniejsze ze wszystkich nasion na ziemi. Lecz wsiane wyrasta i staje się większe od jarzyn; wypuszcza wielkie gałęzie, tak że ptaki powietrzne gnieźdzą się w jego cieniu». W wielu takich przypowieściach głosił im naukę, o ile mogli [ją] rozumieć. A bez przypowieści nie przemawiał do nich. Osobno zaś objaśniał wszystko swoim uczniom.

«Z królestwem Bożym dzieje się tak, jak gdyby ktoś nasienie wrzucił w ziemię?»

Fr. Faust BAILO
(Toronto, Kanada)

Dzisiaj Jezus przywołuje dwa obrazy o wielkiej mocy dochowej: przypowieść o wzroście ziarna i przypowieść o ziarnku gorczycy. Są to obrazy z codziennego życia, które mogą się wydawać bliskie ludziom, którzy słuchają, przyzwyczajonym do siania, podlewania i zbierania. Jezus wykorzystuje coś im znajomego, uprawę roli, by zilustrować coś, co nie jest dla nich takie oczywiste: Królestwo Boże.

W rzeczywistości Pan wyjawia coś ze swojego duchowego królestwa. W pierwszej przypowieści mówi im: «Z królestwem Bożym dzieje się tak, jak gdyby ktoś nasienie wrzucił w ziemię» (Mk 4,26). Przytacza też drugą przypowieść słowami: «Z czym porównamy królestwo Boże (...) Jest ono jak ziarno gorczycy» (Mk 4,30).

Większość z nas niewiele ma wspólnego z ludźmi z epoki Jezusa, lecz przypowieści te przemawiają do nowoczesnych umysłów, gdyż w obrazie siania ziarna, podlewania i zbierania wyczuwamy, że Jezus mówi do nas: Bóg zasiał coś boskiego w naszych ludzkich sercach.

Czym jest Królestwo Boże? «Jest samym Jezusem», przypomina Benedykt XVI. A nasza dusza «jest tym miejscem, w którym znajduje się Królestwo Boże». Bóg pragnie żyć i wzrastać w naszym wnętrzu! Szukajmy mądrości Boga i słuchajmy wewnętrznych Jego podszeptów: jeśli to będziemy czynić, nasze życie nabierze mocy i intensywności, jaką trudno sobie wyobrazić.

Jeśli cierpliwie będziemy współpracować z jego łaską, jego boskie życie będzie wzrastać w naszej duszy, tak jak w polu rośnie ziarno, i jak średniowieczny mistyk Meister Eckhart pięknie wyraził: «Ziarno Boga jest w nas. Jeśli ziemię uprawia roztropny i pracowity rolnik, wszędzie ono i będzie wzrastać ku Bogu, którego ziarnem jest, a zatem każde jego owoce będą miały boską naturę. Z ziarna gruszy wyrastają grusze, z ziaren orzecha – orzechy, a z ziaren Bożych – Bóg».